

אותו ואת בנו פרק חמישי חולין

פאי:

דין משפט

מסורת הש"ס

(ג) יוכחים יג: כה: מונחות
 ג.ר. ב. (ב) (פְּנִימָה כ.ב.)
 (ג) פְּלִסְמָה ג. וְעַלְיָה
 (ד) מְנֻחָה לְבָב (ב) כְּדַק
 ט. שְׁוֵישָׁה יג: מְנֻחָה קְדָם
 ט. מְנוּחָה דְּבָרָה פָּרָשָׁה
 (ט) נְכָרָה טְבָק: נְכָרָה
 (ט) דָּבָר פְּלָמָה (ט) זְיַמָּה

תורה או רשות
ו. ואם הדקל יוכל
_mbush בזח שלפיו בזח
השלישי לא קרצה
המקורב את לא וחשב
לו פגול זיהה ותונש
הדאבלות מטה עבה
וירקן ויח
תשא:

(ט) תדר'ה פרא וכוי דלפין
טומלה פונמה כליל ותמיון
חומרה נמקה:

מופת רשות

בגלה הפל שמן נקדען וג' עט
ופסלים (ז' ככ) : וונגה רפה.
לכילה לול דילקם מימי ופליט
צמוץ לולו רבי צמוץ צויר.
צמוץ צמוץ צמוץ רוחה פה : וגטנאל
פיז. צל מדעט : ומטור וגטער.
סמיין מדעט פטרו ופליט לזרען דאס
לכל צמוץ כלול נול דמיון לאטטס
ללאיל כל ליאטס צמוץ מעלייה
הייכן ונבר מהר גוטס לה ייפסן :
גמ' נול צנו. דאטטן לנעודה
וועה קיין מסוס חוטו ולט נט
לדען: הול צאטט רהען בעבורס
ונחול דיליקען ליי נירעלס האטעלס
דאי דחוינו ולט נז ומלקון ליי
ווער דיינען האטעלס דאטטס
קמיילל לנעדוה וועס ווקטעלן ליי
הי מוי צמי נוי אס. האן צטי לנעודה
וועס דען צמוץ מסוס חוטו ולט נט
דמיחיך עלה צמוץ צמוץ נמייה אמר
חמי נמי דין קטן גול עלייה: פטוור.
ממלוקת דקמיילן נצ'מכוות צהלו
גערום (ז' הא). מקליה דתרמי נל
ענדען זיס: ו הפליט טינוקס צל
ביס רבנן יוזען. דתרמי נל ענדען
ביס: הא. הס היא נך נאכטיענט
דבל עטס על צמוץ צמוץ ציון
לומז: פטעיס. צממלוקס צל צמאמיט
הפליט דילען צטעלמא זען לנעודה
וועס אול מאגו צ מטס ענודא
וועס אול מיקטן. וליס ליקס כין
דחלו מהו זיס זו מיקטן וטמור
ממלוקת לי נל מהו זיס נמי לאג'ג
לכל מיקטן טויל זען לייסויל
(ז' זעטס) מטס מלקליל צהלו נערום:
קייב מיטס צונגן זו ייביג' מלקיים
צונגן ונבר הער. מלחייסו זאקלן.
מייב מיטס צונגן ונבר מהר נצער
זאראר. גול צונגן זאראר.
ואחריך שחת חולין
או שחתה בת אכילה
ני ווונן אכילת מובח
אא דאמר קרא יואם
בדבכה שלמיו ^{בשתיים} בחד אכילת אדם ואחד
חשוחט ומצע מרפה
ה' והשוחט פרת
לה ערופה רבי שםען
ה' השוחט ונתנהלה
טטר מושם אותו ואת
ענון בו לקיש לא שנז
לעבודה וורה ושני
שלחנוו ושני לעבודה
בדרביה מיניה אמר
לו היינוקות של בית
בעמיהם שאפיילו שחת
לעבודה וורה חיב
אותו ואת בנו ולא
דדה וורה ו/or"ש בז'
תטרו ביה פטור כי לא
אוזדו לטעמייזו זרכי
חויבי מיתות שונגנן
ודרכבר אחר רביו ווונן
אומיר פטור רבוי יוחנן
אתטרו בו וריש לקיש
חרתו ביה פטור כי לא
ודרכרא דאי אשומען
שמען בן לקיש אбел
רבוי ווונן ואו איתמר
ז' ווונן אбел בהא
ענון בן לקיש צוויכא
ז' שאינה ראייה הדיא
אומיר פטרה מטמאה
ויראה לה שעת הכישר
אנדר

עפ"ל נינה התלהמתה להינו אונגן וע

אלא אפיו שחת עולה ואחר כך שחת חולין פטור שחותה קמיה לא שחותה בת אכילה היא ורבי יעקב אמר רבי יוחנן אכילת מובח שמה אכילהמאי טמא דאמר קרא יואם האכל יכול מבשר וכח שלמיו¹⁶ בשתי אכילות הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ואחד אכילת מובח: מהתני¹⁷ השותה ומוצא טרפה השותה לעבורה זורה¹⁸ והשותה פרת חמאת ושור הנסקל ועגלת ערופה רבי שמיעון פטור וחכמים¹⁹ מחייבין²⁰ השותה ונתנבלת בידו והנורח והמעקר פטור מישום אותו ואת בנו: גמ' אמר רבי שמיעון בן לקיש²¹ לא שניא אלא שחת ראשון לעבורה זורה ושני לשלחנו אבל ראשון לשלחנו ושני לעבורה זורה פטור אך ליה ברドכה מיניה אמר ליה רבי יוחנן²² זו אפיו הינוקות של בית רבנן יודען אותה אלא פעמים שאפלו שחת ראשון לשלחנו ושני לעבורה זורה חיב כנון דארתו ביה מישום אותו ואת בנו ולא אהרו בו מישום עבורה זורה ור' ש' בן לקיש אמר בין דכי אהרו ביה פטור כי לא אהרו ביה נמי פטור ואוזו לטעניהם²³ דכי אהה רב דימי אמר חיבי מיתות שנוגן יוחיבי מלכות שנוגן ודבר אחר רבי יוחנן אומר חיב וריש לקיש אומיר פטור רבי יוחנן אומר חיב יודה לא אהרו בו וריש לקיש אומיר פטור דכין דכי אהרו ביה פטור כי לא אהרו ביה נמי פטור וזריכא دائ' אישמעין בהא בהא קאמר רבי שמיעון בן לקיש אבל בהא אימא מודי ליה לרבי יוחנן ואיתמר בהא בהא קאמר רבי יוחנן אבל בהא אימא מודי לרבי שמיעון בן לקיש צרכיא²⁴ ופרט החטא שחותה שאינה רואה היא ותניתא רבי שמיעון אומיר פרה מטמאה טומאות אכילין הויאל והורה לה שעשו הבושר נארה

לעומכלה נָהָר נְעַמֵּן מִלְחָמָה:
הַמְּלֹאכָה נָהָר נְעַמֵּן מִלְחָמָה:

סמן דלון דעומד נוק כדמי ויל מידי דסוח נון
דכנן דפליגו הרכז יומי הגליל נפרק נסמה המקפה (עלן דג עט):
וותנן

בון זו או יאלו אתרו בה פטור כי. מימה מנין כל גמלון חיינו מיטות צוגן וממנו נפקל נן (מכות דף ה). מדמי דמי חוקרים דלן חילקן אין צוגן אין מוש לפוטרו ממון הלא מלוקת מנינה וכ"ט דילוך ממון כי סיל דלן חילקן נחמן כי נמי

א א מ' פ"ג מ"כ
הנושם כל' מ"ט
מ"ל קומן:
ב ב מ' ס' ס' [ב']
מ"ג ס' ט"ז י"ז
ק"ר תח מ"ט:
ג ג מ' ס' ל"ו:
ד ד ה' פ"ג ק"ט
ונסעה לה' מ"ט מ"ע
פ' ט"ז י"ז קומן ק"ר מ"כ
קומן: 13
ו ו מ' פ"ג ק"ט
טומתנו חטולין ס' ס' [ב':]

אה מקובצת

[ג] ו/orת הפטת שחיטה
שאינה דרייה היא. ניב
ניא פורת הפטת שחיטה
דרויה פורת הדנין: [ד]
חביב כללות שונין רודר
אהר תחוירינו קאמר
חביב מיטות: [ג] דראמי
הורת ללקות בענירה שיש
בנה מותה כלל: [ד] יון
דאל טרוי ביה פטור מ-
תימה: [ט] מ' ומורוכבה
פסורש וצין דוחשיכא:

ה) נרלה וצוטת לכנס
הטבות ומורשת מומראת
הוּא ק' קותם פניהם צין
דאיתכט ווּלְזַרְעָה טיק נטֵל
סִינְגֶּרְסִיס וְלִבְרָה.

יבינו גרשום

חירב כלומר ששותן רוח
בלבולו ואחריו שחת
חולין אוורז ואות בנ'ו
חירב: מושך דקם לבלובר
ברבורה מיניה שמוטע עי'
שווין חירב שמוטע עי'
משומות הוי פטור מאורז
וואת בונ'ו: ידריב מירוח
שונגין ובונ'ו: אחר נגן
הנוגין יוס בשפה הנוגין
פנירין יוצא מירושת והוד
לרשון הרכבת סטטרו
וונג לנען גאנען: חירב
מליקות שונגין ורביר אחר
אלון חפטן ענבר עליל לאלה
שונג (לען) יאנן אויל לאלה
יראה. ורבירא דיאיטמר
הבא. פטנירן דאי איפער
הבא בערטשס זונען זונען
ומליקות הווא אטיגיא בהא
אקסטן זונען אונטער לולבר
דמשמע שעתרת להלורה
כיה פטניר כי לא תחזר
כיה טהיר הווא נוניגין
בדר טהיר כיה אונט
כי לא תחזר כיה אונט
כי אונט דרא דה אטיגין
כיה לא אונט ביה משוטע
עיז' אי אונט מליקות
דויה אונטאנין כי רערת ביה
געני דרייאן חירב מליקות
לפי' דרא דוקין כי לא תחזר
כיה דרא (לען) אי לא מליקות
אטו כי אונט דה אטיגין: צראט
פטניר וגוניגין: צ'ו
האיפער טר' תחן דהו א'י
ההיב רעד' מונטן דהו א'י
דקל הווא אול האט איפער
טורי: השותה פרה טטהטן.
בלולובר שאטנה לאלה טטהטן
חירב תענתה לאלה טטהטן
לשם חולין הדיא שטהטה

תְּאִירָה רַדְיוֹן:
ג) כָּרֵי רַבִּים גַּלְוִי
אַסְטָה דַּמְלִי עַמִּין וְהַלְּבִינִי
עֲלִיקָה תְּבִנָּה דַּסְמָלֶבֶת
דָּבָר קָרְשָׁה כְּפָמָה
בְּכָמָה שָׂעָה כְּמָמָה דָּקִים
אַסְטָה אַסְטָלָה דַּמְלִי בְּלָבֶב
ה) תְּלִימָה בְּעַמְּנָה יְמִינָה
ו) תְּלִימָה לְהַלְּבִינִי כְּבָבָה נְגִי
זָמָן תְּמִימָה כְּבָבָה קְרָמָה רַי
דִּיחַיָּה לְפָלָעוֹת מְחֻנָּן וּסְרִי.

